

Hana Hudečková

Romány Zdeňka Lahody v kontextu české detektivky 60. až 90. let

Oponentský posudek bakalářské práce

Zaradovala jsem se, když jsem se dozvěděla, že se někdo po delší době bude věnovat české detektivce, byť velmi průměrnému a nenápaditému autorovi. (Což potvrzuje sama autorka v závěru práce, když poukazuje na nápadné shody mezi díly překládanými a vlastní Lahodovou tvorbou).

Kolegyně Hudečková si vybrala téma, které by vystačilo na práci doktorskou. Jen zmapovat kontext české detektivky za 30 let by znamenalo náročnou práci mnoha a mnoha týdnů. Zatím proto zůstala jen u velmi zběžného konstatování jmen autorů jednotlivých období, aniž by se dotkla jejich poetiky a pokusila se přiřadit Lahodovy vypravěčské postupy k některým z nich.

V odstavci nazvaném Cíl píše, že jejím úkolem bylo „shromáždit základní informace...“ ale také „popsat a charakterizovat jeho detektivní prózu v úplném kontextu původní detektivní beletrie 60. až 80. let 20. století.“ (Nemohu citovat stránku, protože práce není paginovaná, ačkoli obsah na stránky odkazuje.)

Zčásti svůj úkol splnila – vytvořila úplný soupis Lahodových překladů a zhruba je charakterizovala. Základní informace o životě přebrala ze slovníku a přidala jediný fakt o Lahodově spolupráci s bezpečností. V této souvislosti bych se ráda zeptala, proč je v práci zařazen životopis dvakrát, jen podruhé s oním konstatováním o konfidentství.

V bakalářské práci má absolvent prokázat, že je schopný pracovat s odbornou literaturou, že se seznámil alespoň v hrubých rysech s dosavadním bádáním. To, myslím, kolegyně Hudečková prokázala výběrem odborné literatury, i když hodně okleštěným. Je mi líto, že nevyužila dobrých diplomových prací o detektivkách, které na katedře už vznikly a které přinesly doplňující materiál ke

starším studiím. (Opavská aj.) Třeba bude pokračovat v tématu při práci magisterské?!

Moje hlavní oponentská výtká se týká toho, že autorka práci po sobě nepřečetla a ponechala překlepy, opakované věty i hrubé chyby typu – „ Jeho díla se držely struktury...“ (závěr).

Otázka do diskuse – V úvodu autorka striktně odlišuje „ uměleckou literaturu s detektivní zápletkou“ (Škvorecký, Trefulka), zatímco třeba Proškovou řadí do „detektivek oddechového určení“. Ráda bych věděla, jaká jsou pravidla pro vedení této rozdělovací čáry.

Práci doporučuji k obhajobě. Navrhovaná známka - velmi dobře.

Dr. Věra Menclová